

Indicele de percepție a Corupției 2014: Notă Metodologică Tehnică

Context

Indicele de Percepție a Corupției (IPC) a fost înființat în anul 1995 ca un indicator compozit utilizat pentru a măsura percepția corupției în sectorul public din diferite țări din întreaga lume. În ultimii 18 ani, atât sursele utilizate pentru elaborarea Indicelui cât și metodologia au fost ajustate și rafinate. Cel mai recent proces de revizuire a avut loc în 2012¹, și au fost făcute unele schimbări importante la metodologie în 2012. Metoda care a fost folosită până în **2012** pentru a agrega diferite surse de date a fost simplificată și include acum doar datele pe un singur an de la fiecare sursă de date. În mod vital, această metodă ne permite acum să comparăm punctaje în timp, ceea ce nu a fost posibil din punct de vedere metodologic înainte de 2012.

Metodologie

Metodologia urmează 4 etape de bază: selecția, rescalarea surselor de date, agregarea datelor rescalate și apoi raportarea unei măsuri de incertitudine.

1. Selecția surselor de date

IPC se bazează pe o serie de surse disponibile care captează percepții asupra corupției. Fiecare sursă este evaluată în raport cu criteriile enumerate mai jos. Fiecare instituție care oferă date a fost contactată pentru a verifica metodologia utilizată pentru generarea punctajelor și pentru permisiunea de a publica punctajele rescalate din fiecare sursă, alături punctajul compozit al indicelui.

- A) Colectarea de date fiabile și metodologie de la o instituție credibilă:** Este necesar să avem încredere în validitatea datelor pe care le folosim. Ca atare, fiecare sursă ar trebui să provină de la o instituție profesională care își documentează în mod clar metodele de colectare a datelor. Aceste metode ar trebui să fie sigure din punct de vedere al metodologiei, de exemplu, în cazul în care se oferă un "aviz expert", căutăm o asigurare privind calificările expertului sau, în cazul în care se desfășoară un studiu de afaceri, că eșantionul sondajului este reprezentativ.
- B) Datele au în vedere corupția din sectorul public:** Întrebarea sau analiza ar trebui să se refere la o percepție a nivelului de corupție în mod explicit în sectorul public. Întrebarea se poate referi la un "tip" definit de corupție (de exemplu, corupție mică), și, după caz, eficacitatea de prevenire a corupției de acolo poate fi folosit ca un proxy pentru nivelul perceput de corupție în țară.

¹ Metodologia utilizată pentru a calcula IPC 2014 se bazează pe activitatea de examinare a abordărilor alternative pentru construirea IPC efectuate de Prof. Andrew Gelman: Profesor, Departamentul de Statistică și Departamentul de Științe Politice, Universitatea Columbia, și Dr. Piero Stanig: Asociat, Institutul de Metodologie, London School of Economics and Political Science. Acest lucru a fost prezentat la Transparency International într-un raport disponibil la cerere de la ssrinivasan@transparency.org.

- C) Granularitate cantitativă:** Scalele utilizate de către sursele de date trebuie să permită suficientă diferențiere în date (adică, cel puțin o scală de la 0 la patru) cu privire la nivelele de corupție percepute în cadrul țărilor ca să poată fi rescalat pe scala de la 0 la 100 a IPC-ului.
- D) Comparabilitate între țări:** Din moment ce IPC clasează țările în comparație una cu cealaltă, și datele direct de la sursă trebuie să fie comparabile între țări și nu specifice pe țară. Sursa ar trebui să măsoare același lucru în fiecare țară căreia îi acordă un punctaj, utilizând aceeași scală.
- E) Set de date multianual:** Vrem să putem compara punctajul unei țări și Indicele în general de la un an la altul. De aceea, sursele care captează percepțiile asupra corupției pentru un singur moment în timp și care nu sunt menite să fie repetate în timp sunt excluse.

2. Standardizarea surselor de date

Fiecare sursă este apoi standardizată pentru a fi compatibilă cu alte surse disponibile, pentru agregarea la scala IPC. Standardizarea convertește toate sursele de date la o scală de la 0 la 100 în cazul în care un 0 = cel mai înalt nivel de corupție perceput, și 100 = cel mai scăzut nivel al corupției percepute.

Orice sursă care este scalată astfel încât punctajele mai mici reprezintă un nivel mai scăzut de corupție trebuie să fie mai întâi inversată. Acest lucru se face prin înmulțirea fiecărui punctaj din setul de date cu -1.

Fiecare punctaj este apoi standardizat (la un punctaj z), prin scăderea mediei datelor și împărțirea la abaterea standard. Acest lucru duce la un set de date centrat în jurul lui zero și cu o deviație standard de 0,5.

Pentru ca aceste punctaje z să fie comparabile între seturile de date, trebuie să definim media și parametrii de deviație standard ca parametri la nivel mondial. Prin urmare, dacă un set de date acoperă o gamă limitată de țări, atribuim punctaje pentru toate acele țări care lipsesc în respectivul set de date. Atribuim valorile lipsă pentru țările lipsă din fiecare set cu ajutorul pachetului de programe statistice STATA și, mai specific, comanda de input a programului. Această comandă regresează fiecare set la sursele de date IPC care sunt cel puțin 50% complete pentru a estima valorile pentru fiecare țară căreia îi lipsesc date în fiecare set de date în parte. Aceasta este cu excepția datelor Indicelui de Transformare al Fundației Bertelsmann, care nu sunt utilizate pentru input-ul Indicatorilor de Guvernare Sustenabilă ai Fundației Bertelsmann, deoarece nu există nici o suprapunere de acoperire privind țările a acestor două surse de date. Media și abaterea standard pentru setul de date sunt calculate ca o medie a seturilor de date complete și sunt utilizate ca parametri pentru standardizarea datelor brute. Foarte important, seturile de date complete cu valori introduse este folosit doar pentru a genera acești parametri și valorile introduse în sine nu sunt utilizate ca date pentru punctajele IPC ale țărilor.

În mod critic, punctajele z sunt calculate folosind parametrii de medie și abatere standard de la punctajele introduse în 2012. Asta este pentru ca 2012 să fie efectiv anul de referință pentru date și ca punctajele rescalate să poată fi comparabile de la an la an. Când sunt introduse noi surse în Indice, pentru a reflecta în mod adecvat schimbările în timp, calculul de rescalare permite ca acestea să fie în concordanță cu parametrii de bază 2012. Acest lucru se face prin estimarea întâi dacă a existat o schimbare la nivel mondial în media și abaterea standard din 2012, iar apoi folosind

aceste valori noi, care ar putea să fi deviat de la 50 și 20 pentru a rescala noul set de date.

Punctajele z sunt apoi rescalate pentru a se potrivi scalei IPC între 0-100. Așa utilizează o formulă simplă de rescalare, care stabilește valoarea medie a setului de date standardizate la aproximativ 45, iar deviația standard de aproximativ 20. Orice punctaj care depășește limitele de 0-100 va fi plafonat.

3. Agregarea datelor rescalate

Punctajul IPC al fiecărei țări se calculează ca o medie simplă a tuturor punctajelor rescalate disponibile pentru acea țară (notă, nu utilizați nici una dintre valorile introduse ca punctaj pentru IPC-ul agregat). Unei țări i se va acorda un punctaj doar în cazul în care există cel puțin trei surse de date disponibile din care să se calculeze această medie.

4. Raportarea unei măsuri de incertitudine

Punctajul IPC va fi raportat alături de un interval standard de eroare și de încredere, care reflectă variația în valorile datelor sursă care alcătuiesc punctajul IPC.

Termenul de eroare standard se calculează ca abaterea standard a datelor sursă rescalate, împărțit la rădăcina pătrată a numărului de surse. Folosind această eroare standard se poate calcula intervalul de încredere de 90%, presupunând o distribuție normală.

- FINAL -